Službeni list
Europske unije

HR
Serija C

C/2025/2983

27.5.2025.

KOMUNIKACIJA KOMISIJE

Smjernice za ciljeve u pogledu potrošnje obnovljivih goriva nebiološkog podrijetla u industrijskom i prometnom sektoru utvrđene u člancima 22.a, 22.b i 25. Direktive (EU) 2018/2001 o promicanju uporabe energije iz obnovljivih izvora, kako je izmijenjena Direktivom (EU) 2023/2413

(C/2025/2983)

Sadržaj

Stranica

1. Uvod 2
2. Područje primjene cilja za obnovljiva goriva nebiološkog podrijetla iz članka 22.a 3
3. Odnos između cilja za obnovljiva goriva nebiološkog podrijetla i općeg cilja EU-a u području energije iz obnovljivih izvora iz članka 3. 7
4. Članak 22.b 8
5. Cilj za obnovljiva goriva nebiološkog podrijetla iz članka 25. 8

1. **Uvod**

Direktiva (EU) 2023/2413 Europskog parlamenta i Vijeća ([1]), kojom se mijenja Direktiva (EU) 2018/2001 Europskog parlamenta i Vijeća ([2]), stupila je na snagu 20. studenog 2023. Direktivom o izmjeni uvode se promjene zakonodavnog okvira kojim se uređuje energija iz obnovljivih izvora do 2030. i nakon toga. U ovim se smjernicama na najnoviju verziju Direktive o obnovljivoj energiji, kako je izmijenjena 2023., upućuje kao na „revidiranu Direktivu RED" ili „revidiranu Direktivu".

Revidirana Direktiva RED temelj je europskog zelenog plana i plana REPowerEU, kojima se nastoje ostvariti ambicije Unije u području borbe protiv klimatskih promjena i smanjenja energetske ovisnosti Unije o Rusiji. Njome se znatno povećava razina ambicije u pogledu energije iz obnovljivih izvora, i to ne samo povećanjem obvezujućeg cilja Unije u pogledu energije iz obnovljivih izvora koji je potrebno zajednički ostvariti do 2030. s 32 % na 42,5 % (uz težnju da se dosegne 45 %), nego i dodavanjem i jačanjem podciljeva za obnovljive izvore energije koje je potrebno ostvariti u različitim sektorima, među ostalim u industriji.

Na industriju otpada otprilike 25 % potrošnje energije u Uniji ([3]) i riječ je o sektoru koji je veliki potrošač fosilnih goriva, posebno za potrebe grijanja i hlađenja. Osim toga, fosilna goriva koriste se kao sirovine za proizvodnju industrijskih proizvoda, kao što su gnojiva, kemikalije ili čelik. S obzirom na znatan udio industrije u potrošnji energije u Uniji, potrebno je znatno povećati uporabu energije iz obnovljivih izvora u tom sektoru u cijeloj Uniji kako bi se ostvarili njezini ciljevi u pogledu energije iz obnovljivih izvora. Nadalje, današnje odluke o industrijskim ulaganjima odredit će buduće industrijske procese i energetske opcije koje industrija može razmotriti i zato je važno da te odluke o ulaganjima budu otporne na buduće promjene i da ne dovedu do nastanka neupotrebljivih sredstava (uvodna izjava 59. revidirane Direktive RED).

Revidirana Direktiva RED sadržava dvije konkretne odredbe (članci 22.a i 22.b) usmjerene na uključivanje energije iz obnovljivih izvora u industrijski sektor. U njoj su predviđeni poticaji i obveze za države članice kako bi se osiguralo da njihova industrija može prijeći na proizvodne procese u kojima se umjesto fosilnih goriva kao gorivo ili sirovina upotrebljava energija iz obnovljivih izvora, na primjer obnovljiva goriva nebiološkog podrijetla. U tom pogledu treba napomenuti da se u članku 2. točki 36. revidirane Direktive RED uvodi nova definicija obnovljivih goriva nebiološkog podrijetla koja uključuje sve uporabe tih goriva, a ne samo njihovu uporabu kao goriva namijenjenih uporabi u prometu, kao što je bio slučaj u prethodnoj definiciji iz Direktive RED iz 2018.

Osim okvirnog cilja povećanja udjela obnovljivih izvora energije u industrijskom sektoru, člankom 22.a propisuje se obveza država članica da osiguraju da će u njihovu industrijskom sektoru obnovljiva goriva nebiološkog podrijetla djelomično zamijeniti fosilna goriva kad je riječ o konačnim energetskim i neenergetskim svrhama. Svrha je te obveze promicati razvoj tržišta u smjeru potrošnje obnovljivih goriva nebiološkog podrijetla za industrijske potrebe, što je nužno jer su obnovljiva goriva nebiološkog podrijetla trenutačno skuplja od fosilnih ekvivalenata i vjerojatno se neće proizvoditi i prodavati po tržišnim uvjetima bez regulatorne intervencije. U revidiranoj Direktivi RED predviđena je mogućnost smanjenja cilja u pogledu uporabe obnovljivih goriva nebiološkog podrijetla u državi članici pod uvjetom da su ispunjeni uvjeti iz članka 22.b.

Opći rok za prenošenje odredaba potrebnih za usklađivanje s revidiranom Direktivom RED, uključujući članke 22.a i 22.b, je 21. svibnja 2025.

U Direktivi se dodatno utvrđuju obvezujući ciljevi u prometnom sektoru. Uz postizanje glavnih ciljeva, odnosno udjela od 29 % energije iz obnovljivih izvora u prometu ili smanjenja intenziteta emisija goriva namijenjenih uporabi u prometu za 14,5 % do 2030., od država članica traži se da u tom razdoblju povećaju i udio obnovljivih goriva nebiološkog podrijetla na najmanje 1 %. Obnovljiva goriva nebiološkog podrijetla pridonose i kombiniranom cilju od 5,5 % za obnovljiva goriva nebiološkog podrijetla i napredna biogoriva. Osim toga, Direktivom se utvrđuju pravila u pogledu doprinosa obnovljivih goriva nebiološkog podrijetla ostvarenju ciljeva te pravila o načinu na koji bi države članice trebale promicati uporabu energije iz obnovljivih izvora u prometu uvođenjem obveze za opskrbljivače gorivom.

Ova Komunikacija služi isključivo kao smjernice za prenošenje i provedbu revidirane Direktive RED i ne pruža tumačenje u kontekstu drugih pravnih akata.

([1]) Direktiva (EU) 2023/2413 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. listopada 2023. o izmjeni Direktive (EU) 2018/2001, Uredbe (EU) 2018/1999 i Direktive 98/70/EZ u pogledu promicanja energije iz obnovljivih izvora te o stavljanju izvan snage Direktive Vijeća (EU) 2015/652 (SL L, 2023/2413, 31.10.2023., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2023/2413/oj).

([2]) Direktiva (EU) 2018/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. prosinca 2018. o promicanju uporabe energije iz obnovljivih izvora (SL L 328, 21.12.2018., str. 82.).

([3]) Ako se zbroje konačna potrošnja energije i neenergetska potrošnja, taj broj premašuje 30 %.

Pravnu snagu ima isključivo zakonodavni tekst EU-a. Svako mjerodavno tumačenje prava mora proizlaziti iz teksta Direktive i izravno iz odluka Suda.

2. **Područje primjene cilja za obnovljiva goriva nebiološkog podrijetla iz članka 22.a**

Člankom 22.a revidirane Direktive RED propisuje se da „[d]ržave članice osiguravaju da doprinos obnovljivih goriva nebiološkog podrijetla koja se upotrebljavaju u konačne energetske i neenergetske svrhe iznosi barem 42 % vodika koji se upotrebljava u konačne energetske i neenergetske svrhe u industriji do 2030., odnosno 60 % do 2035.”.

Kad je riječ o području primjene novog obveznog cilja za obnovljiva goriva nebiološkog podrijetla u industriji utvrđenog u članku 22.a, u sljedećim pododjeljcima pojašnjavaju se sljedeći pojmovi: i. pojam industrije (odjeljak 2.1.), ii. subjekti na koje se primjenjuje cilj za obnovljiva goriva nebiološkog podrijetla (odjeljak 2.2.), iii. izračun brojnika (odjeljak 2.3.) i iv. izračun nazivnika za potrebe ispunjavanja cilja (odjeljak 2.4.).

2.1. *Definicija industrije*

U članku 2. točki 18.a revidirane Direktive RED „industrija” se definira kao „poduzeća i proizvodi iz područja B, C i F te iz područja J odjeljka 63. statističke klasifikacije ekonomskih djelatnosti (NACE Rev. 2), kako je utvrđeno u Uredbi (EZ) br. 1893/2006 Europskog parlamenta i Vijeća” ([4]).

Područja B, C i F obuhvaćaju „rudarstvo i vađenje” (područje B), „prerađivačku industriju” (područje C) i „građevinarstvo” (područje F). Područje J odjeljak 63. obuhvaća informacijske uslužne djelatnosti. Od tih djelatnosti, podatkovni centri energetski su najintenzivniji i stoga su jedan od najbitnijih sektora za potrebe postizanja okvirnog cilja iz članka 22.a. Definicija industrije iz članka 2. točke 18.a revidirane Direktive RED nadilazi opseg definicije iz smjernica Eurostata za konačnu potrošnju energije u industriji jer obuhvaća i područje J odjeljak 63., koji nije obuhvaćen smjernicama Eurostata za izvješćivanje o potrošnji energije u industriji. U smjernicama Eurostata propisano je obvezno izvješćivanje za industrijske sektore obuhvaćene područjima B, C i F (uz dobrovoljno izvješćivanje kad je riječ o njegovim odjeljcima 41., 42. i 43.) ([5]). Obvezno izvješćivanje o konačnoj potrošnji energije za podatkovne centre obuhvaćeno je smjernicama za konačnu potrošnju energije u uslužnom sektoru ([6]). Statističkim smjernicama za industriju nafte i plina propisuje se prikupljanje podataka o uporabi nafte i plina za neenergetske svrhe u industriji ([7]).

Rafinerije su obuhvaćene definicijom industrije (područje C klasifikacije NACE Rev. 2). Međutim, one imaju poseban status kad je riječ o potrošnji obnovljivih goriva nebiološkog podrijetla i načinu na koji se uzimaju u obzir u okviru različitih ciljeva revidirane Direktive RED, konkretno ciljeva u pogledu povećanja udjela energije iz obnovljivih izvora u industrijskom i prometnom sektoru utvrđenih u člancima 22.a i 25. revidirane Direktive RED. Većina goriva proizvedenih u rafinerijama upotrebljava se kao goriva namijenjena uporabi u prometu te su ta goriva stoga obuhvaćena ciljevima za uporabu obnovljivih izvora energije u prometnom sektoru. Međutim, postoje i rafinerije koje proizvode goriva koja se upotrebljavaju za proizvodnju električne energije (tj. teška loživa ulja), naftne proizvode za kemijski sektor, pa čak i krute materijale (kao što je koks) koji se upotrebljavaju u proizvodnji aluminija, čelika ili gnojiva. Osim toga, postoji mali broj rafinerijskih proizvoda koji se upotrebljavaju i kao goriva namijenjena uporabi u prometu i kao industrijski proizvodi, kao što su MTBE (metil tert-butil eter) i metanol.

Potrošnju vodika na razini rafinerije trebalo bi raščlaniti na temelju svih proizvoda proizvedenih uporabom vodika na kraju postupka i na temelju energetskog sadržaja te na godišnjoj razini na razini rafinerije. To bi trebalo učiniti nakon isključivanja vodika proizvedenog kao nusproizvod i potrošenog u rafineriji. Ako rafinerija nije jasno utvrdila je li proizvod namijenjen za uporabu u prometnom sektoru ili kao industrijski proizvod, države članice trebale bi koristiti podatke na razini EU-a kako bi utvrdile udio proizvoda koji se upotrebljavaju kao goriva namijenjena uporabi u prometu ili kao industrijski proizvod.

([4]) Uredba (EZ) br. 1893/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. prosinca 2006. o utvrđivanju statističke klasifikacije ekonomskih djelatnosti NACE Revision 2 te izmjeni Uredbe Vijeća (EEZ) br. 3037/90 kao i određenih uredbi EZ-a o posebnim statističkim područjima (SL L 393, 30.12.2006., str. 1.).

([5]) https://ec.europa.eu/eurostat/documents/38154/16135593/energy-consumption-industry-reporting-instructions.pdf.

([6]) https://ec.europa.eu/eurostat/documents/38154/16135593/energy-consumption-services-reporting-instructions.pdf.

([7]) https://ec.europa.eu/eurostat/documents/38154/16135593/Natural_Gas_Questionnaire_Instructions.pdf i https://ec.europa.eu/eurostat/documents/38154/16135593/Oil_Questionnaire_Instructions.pdf.

Obnovljiva goriva nebiološkog podrijetla koja se upotrebljavaju u rafineriji stoga djelomično pridonose cilju u pogledu potrošnje obnovljivih goriva nebiološkog podrijetla u prometu utvrđenom u članku 25. stavku 2. točki (a) revidirane Direktive RED i djelomično cilju u pogledu potrošnje obnovljivih goriva nebiološkog podrijetla u industriji utvrđenom u članku 22.a revidirane Direktive RED. Udio doprinosa može se ustanoviti na temelju godišnjeg omjera rafinerijskih proizvoda koji se koriste u prometu i industriji, bez premašivanja potrošnje vodika u industriji na razini rafinerije.

Područje D (opskrba električnom energijom, plinom, parom i klimatizacija) nije uključeno. Stoga vodik koji se upotrebljava kao gorivo u centraliziranim elektranama ili vodik koji se upotrebljava za proizvodnju komercijalne pare nije obuhvaćen područjem primjene članka 22.a, uključujući cilj za obnovljiva goriva nebiološkog podrijetla.

Od siječnja 2022. Uredbom o energetskoj statistici ([8]) obuhvaćeno je i prikupljanje podataka o proizvodnji i potrošnji vodika, a od siječnja 2024. prikupljanje podataka o pretvorbama vodika u druga goriva. Mješavine vodika i drugih plinova još nisu uključene u Eurostatove upute za izvješćivanje o vodiku ([9]).

Kad je riječ o izračunu cilja za obnovljiva goriva nebiološkog podrijetla za industriju, važno je da se vodik koji se upotrebljava u industrijskim procesima i prevozi u obliku smjese uzme u obzir pri izračunu količine obnovljivih goriva nebiološkog podrijetla koja se troše u industriji: konkretno, vodik u sintetskom plinu (smjesa vodika i ugljikova monoksida) koji se upotrebljava kao sirovina za proizvodnju kemikalija te vodik u smjesi vodika i dušika (N_2) koji se upotrebljava kao sirovina za proizvodnju amonijaka.

Nacionalna tijela za statistiku već prikupljaju podatke o vodiku na dobrovoljnoj osnovi, iako se zahtjev u pogledu izvješćivanja primjenjuje tek od 2024. nadalje. Eurostatove upute za izvješćivanje o vodiku ([10]) trenutačno omogućuju dobrovoljno izvješćivanje o potrošnji amonijaka, a još ne sadržavaju odredbe o dobrovoljnom izvješćivanju o metanolu. Amonijak i metanol derivati su vodika te se države članice već potiče na dobrovoljno izvješćivanje o njima.

Komisija će u najkraćem mogućem roku poduprijeti praćenje udjela obnovljivih goriva nebiološkog podrijetla u industrijskoj potrošnji vodika putem alata za kratku procjenu obnovljivih izvora energije (eng. Short Assessment of Renewable Energy Sources (SHARES)) ([11]).

2.2. *Obveza koja se primjenjuje na države članice*

Cilj za obnovljiva goriva nebiološkog podrijetla iz članka 22.a revidirane Direktive RED primjenjuje se na države članice, što znači da su države članice dužne osigurati da doprinos obnovljivih goriva nebiološkog podrijetla dosegne ciljnu vrijednost. To je jasno iz teksta članka 22.a i temelji se na sljedećim dvama razlozima: prvo, danas ne postoji tržište za obnovljiva goriva nebiološkog podrijetla jer je proizvodnja tih goriva ograničena i ona su i dalje relativno skupa u usporedbi s fosilnim ekvivalentima. Stoga su potrebni regulatorni poticaji na razini Unije i nacionalnoj razini kako bi obnovljiva goriva nebiološkog podrijetla postala dostupna industriji i kako bi se potaknulo stvaranje tržišta za te proizvode. Države članice trebale bi osmisliti mjere za postizanje cilja za obnovljiva goriva nebiološkog podrijetla u industriji u skladu sa svojim nacionalnim okolnostima, uzimajući u obzir različite razine uporabe vodika u različitim sektorima te načine na koje dostupnost obnovljivih goriva nebiološkog podrijetla određenim industrijskim potrošačima može poduprijeti njihov prelazak na proizvodne procese koji se temelje na obnovljivim izvorima energije. Drugo, količina potrošnje vodika u industriji i broj industrijskih potrošača vodika znatno se razlikuju među državama članicama. Stoga države članice mogu prilagoditi svoje politike svojim posebnim okolnostima i pobrinuti se da pri provedbi te obveze osiguraju jednake uvjete za potrošače vodika.

To znači i da se ta obveza ne primjenjuje izravno na potrošače vodika. To ne sprečava države članice da utvrde obvezne kvote za potrošnju obnovljivih goriva nebiološkog podrijetla kao jednu od mogućih mjera za postizanje cilja. U tom je slučaju važno da države članice uzmu u obzir učinak koji obvezne kvote mogu imati na konkurentnost industrijskih potrošača vodika. Kvote koje se ne temelje na odgovarajućim regulatornim mjerama i mehanizmima potpore usklađenima s pravilima o državnim potporama u svrhu nadoknade razlike u troškovima između obnovljivih goriva nebiološkog podrijetla i fosilnih goriva mogle bi dovesti do izmještanja emisija ugljika i dodatnog uvoza iz zemalja unutar EU-a ili izvan EU-a proizvoda proizvedenih korištenjem vodika proizvedenog iz fosilnih goriva. To bi bilo u suprotnosti s ciljem iz članka 22.a, a to je da se industrijski sektor Unije dekarbonizira. Nadalje, sve nacionalne provedbene mjere trebale bi biti osmišljene ne dovodeći u pitanje UFEU, posebno njegov članak 28.

([8]) Uredba Komisije (EU) 2022/132 od 28. siječnja 2022. o izmjeni Uredbe (EZ) br. 1099/2008 Europskog parlamenta i Vijeća o energetskoj statistici u pogledu provedbe ažuriranja godišnje, mjesečne i kratkoročne mjesečne energetske statistike (SL L 20, 31.1.2022., str. 208.) i Uredba Komisije (EU) 2024/264 od 17. siječnja 2024. o izmjeni Uredbe (EZ) br. 1099/2008 Europskog parlamenta i Vijeća o energetskoj statistici u pogledu provedbe ažuriranja godišnje, mjesečne i kratkoročne mjesečne energetske statistike, SL L, 2024/264, 18.1.2024., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/264/oj).

([9]) U ovom slučaju smjesa je jednostavno vodik zajedno s jednom ili više kemijskih komponenti koje nisu kemijski povezane.

([10]) Vidjeti bilješku 8.

([11]) Alat za kratku procjenu obnovljivih izvora energije (SHARES) koji je razvio EUROSTAT usmjeren je na usklađeni izračun udjela energije iz obnovljivih izvora.

2.3. *Izračun brojnika*

Člankom 22.a stavkom 1. točkom (b) propisuje se da se „za izračun nazivnika u obzir […] uzima energetski sadržaj obnovljivih goriva nebiološkog podrijetla potrošenih u sektoru industrije u konačne energetske i neenergetske svrhe, isključujući obnovljiva goriva nebiološkog podrijetla koja se koriste kao međuproizvodi za proizvodnju konvencionalnih goriva namijenjenih uporabi u prometu i biogoriva".

Stoga samo vodik iz obnovljivih izvora i njegovi derivati koji su obuhvaćeni definicijom obnovljivih goriva nebiološkog podrijetla iz revidirane Direktive RED ([12]) i koji se upotrebljavaju u industriji mogu pridonijeti brojniku, na temelju njihova energetskog sadržaja. Obnovljiva goriva nebiološkog podrijetla obuhvaćaju vodik iz obnovljivih izvora i njegove derivate koji su u skladu s definicijom iz članka 2. točke 36. revidirane Direktive RED i delegiranim aktima o obnovljivim gorivima nebiološkog podrijetla ([13]). Za potrebe izračuna brojnika derivati se smatraju proizvodima koji su dobiven kao izravni derivati vodika, tj. koji proizlaze iz kemijske veze između vodika i drugih molekula. Proizvodi koji sadržavaju vodik, ali nisu izravni derivati vodika (npr. gnojiva) ili proizvodi proizvedeni uporabom vodika kao redukcijskog sredstva (npr. neposredno reducirano željezo ([14])) ne bi se trebali smatrati obnovljivim gorivima nebiološkog podrijetla.

U stavku 1. točki (b) upućuje se na obnovljiva goriva nebiološkog podrijetla „potrošena u sektoru industrije" te je stoga ciljna vrijednost za obnovljiva goriva nebiološkog podrijetla utvrđena u članku 22.a cilj koji se odnosi na „potrošnju". To znači da se obnovljiva goriva nebiološkog podrijetla uračunavaju u brojnik države članice u kojoj se troše u svojem konačnom obliku u industrijskom sektoru. Kad je riječ o obnovljivim gorivima nebiološkog podrijetla koja su derivati vodika iz obnovljivih izvora, vodik iz obnovljivih izvora koji se upotrebljava za njihovu proizvodnju ne smije se uključiti u brojnik države članice proizvođača ([15]) (neovisno o tome je li to ista država članica u kojoj se obnovljiva goriva nebiološkog podrijetla troše ili neka druga država članica). Zbog toga u situaciji u kojoj se određena obnovljiva goriva nebiološkog podrijetla (npr. amonijak iz obnovljivih izvora) proizvode u jednoj i zatim izvoze u drugu državu članicu, država članica uvoznica u brojnik svoje ciljne vrijednosti za industrijski sektor uračunava obnovljiva goriva nebiološkog podrijetla, dok država članica izvoznica u brojnik ne uračunava vodik iz obnovljivih izvora koji se upotrebljava za njegovu proizvodnju.

Za praćenje vodika iz obnovljivih izvora certificiranog kao obnovljivo gorivo nebiološkog podrijetla koji se utiskuje u međupovezanu plinsku infrastrukturu Unije moguće je primijeniti sustav masene bilance u skladu s člankom 30. Direktive RED pod uvjetom da potrošač fizički odvoji vodik od smjese plinova. Prirodnom plinu nije moguće dodijeliti svojstva održivosti i uštede emisija stakleničkih plinova koji ima vodik bez takvog fizičkog odvajanja vodika iz obnovljivih izvora od smjese plinova. Osim toga, primjenjuju se ista pravila sustava masene bilance. Relevantne količine obnovljivih goriva nebiološkog podrijetla moraju se unijeti u bazu podataka Unije u skladu s člankom 31.a Direktive RED.

([12]) U članku 2. točki 36. revidirane Direktive RED obnovljiva goriva nebiološkog podrijetla definirana su kao „tekuća i plinovita goriva čiji energetski sadržaj potječe iz obnovljivih izvora koji nisu biomasa".

([13]) Delegirana uredba Komisije (EU) 2023/1184 od 10. veljače 2023. o dopuni Direktive (EU) 2018/2001 Europskog parlamenta i Vijeća utvrđivanjem metodologije Unije za detaljna pravila za proizvodnju obnovljivih tekućih i plinovitih goriva nebiološkog podrijetla namijenjenih uporabi u prometu,
C(2023) 1087, SL L 157, 20.6.2023., str. 11. i Delegirana uredba Komisije (EU) 2023/1185 od 10. veljače 2023. o dopuni Direktive (EU) 2018/2001 Europskog parlamenta i Vijeća utvrđivanjem minimalne granične vrijednosti za uštede emisija stakleničkih plinova povezanih s gorivima iz recikliranog ugljika i metodologije za procjenu ušteda emisija stakleničkih plinova povezanih s obnovljivim tekućim i plinovitim gorivima nebiološkog podrijetla namijenjenima uporabi u prometu te gorivima iz recikliranog ugljika, C(2023) 1086, SL L 157, 20.6.2023., str. 20.

([14]) Treba napomenuti da bi se u slučaju proizvodnje čelika postupkom neposrednog reduciranja željeza vodik iz obnovljivih izvora koji se upotrebljava kao redukcijsko sredstvo za neposredno reduciranje željeza smatrao obnovljivim gorivom nebiološkog podrijetla koje se koristi u industrijskom sektoru. Sirovo željezo nastalo neposrednim reduciranjem željeza korištenjem vodika iz obnovljivih izvora ne bi se smatralo obnovljivim gorivima nebiološkog podrijetla.

([15]) Osim ako se, kako je propisano člankom 7. stavkom 1 revidirane Direktive RED, države članice „posebnim sporazumom o suradnji dogovor[e] da uračunaju sva ili dio obnovljivih goriva nebiološkog podrijetla potrošenih u jednoj državi članici kao udio u konačnoj bruto potrošnji energije iz obnovljivih izvora u državi članici u kojoj su ta goriva proizvedena". Kako bi se pratilo jesu li ista obnovljiva goriva nebiološkog podrijetla uračunana i u državi članici proizvodnje i u državi članici potrošnje te kako bi se zabilježio iznos koji je uračunan, države članice obavješćuju Komisiju o svakom takvom sporazumu o suradnji. Takav sporazum o suradnji uključuje količinu obnovljivih goriva nebiološkog podrijetla koja se uračunava za svaku državu članicu i datum na koji će sporazum o suradnji postati operativan.

Obnovljiva goriva nebiološkog podrijetla koja se koriste u rafinerijama, uključujući kao međuproizvod, za proizvodnju konvencionalnih goriva namijenjenih uporabi u prometu ([16]) i biogoriva ([17]) ne uračunavaju se u cilj za industrijski sektor iz članka 22.a, nego u cilj za prometni sektor iz članka 25. (vidjeti u nastavku). Međutim, obnovljiva goriva nebiološkog podrijetla koja se upotrebljavaju u rafinerijama za proizvodnju industrijskih proizvoda potrošenih u industrijskom sektoru mogu se uračunati u cilj za industrijski sektor.

Vodik koji je proizveden kao nusproizvod i koji je u skladu s definicijom obnovljivih goriva nebiološkog podrijetla ([18]) može se uračunati u brojnik.

2.4. *Izračun nazivnika*

Člankom 22.a stavkom 1. petim podstavkom točkom (a) propisuje se da se „za izračun nazivnika u obzir […] uzima energetski sadržaj vodika upotrijebljenog u konačne energetske i neenergetske svrhe, isključujući: i. vodik koji se upotrebljava kao međuproizvod za proizvodnju konvencionalnih goriva namijenjenih uporabi u prometu i biogoriva; ii. vodik koji se proizvodi dekarbonizacijom rezidualnog industrijskog plina i koji se upotrebljava kao zamjena za specifični plin iz kojeg se proizvodi; iii. vodik proizveden kao nusproizvod ili dobiven od nusproizvoda u industrijskim postrojenjima".

Iako se u tom stavku spominje vodik koji se upotrebljava u konačne energetske i neenergetske svrhe, a da se pritom ne navodi sektor u kojem se troši, iz stavka 1. petog podstavka jasno je da se nazivnik odnosi samo na vodik potrošen u industrijskom sektoru jer se postavlja cilj od „42 % vodika koji se upotrebljava u konačne energetske i neenergetske svrhe u industriji do 2030.". Stoga nazivnik uključuje samo vodik potrošen u industrijskom sektoru kako je definiran u članku 2. točki 18.a, a ne vodik potrošen u svim sektorima.

Osim toga, u okviru nazivnika ne pravi se razlika između izvora energije za proizvodnju vodika te on uključuje vodik proizveden svim različitim proizvodnim procesima. Uključuje i vodik koji se namjerno troši kao dio smjese, na primjer udio vodika u sintetskom plinu (uobičajena smjesa vodika i ugljikova monoksida koja se upotrebljava u kemijskoj industriji) ili udio vodika u smjesi s dušikom (N_2) za proizvodnju amonijaka.

Člankom 22.a stavkom 1. petim podstavkom točkom (a) propisuje se da su sljedeća tri slučaja potrošnje vodika u industriji isključena iz nazivnika:

i) „vodik koji se upotrebljava kao međuproizvod za proizvodnju konvencionalnih goriva namijenjenih uporabi u prometu i biogoriva". To uključuje vodik koji se troši za odsumporavanje ili hidrogenaciju goriva i biogoriva namijenjenih uporabi u prometu. Predmetno će se isključenje uglavnom primjenjivati na potrošnju vodika u rafinerijama. Rafinerije koje proizvode goriva namijenjena uporabi u prometu i industrijske proizvode trebale bi isključiti samo vodik potrošen za proizvodnju konvencionalnih goriva namijenjenih uporabi u prometu i biogoriva;

ii) „vodik koji se proizvodi dekarbonizacijom rezidualnog industrijskog plina i koji se upotrebljava kao zamjena za specifični plin iz kojeg se proizvodi". To uključuje vodik koji je proizveden iz rezidualnih plinova i koji se naknadno ponovno uvodi u industrijski proces kako bi se zamijenio rezidualni plin iz kojeg je proizveden. Predmetno je isključenje potkategorija koja je također obuhvaćena širim isključenjem za „vodik proizveden kao nusproizvod ili dobiven iz nusproizvoda u industrijskim postrojenjima" (vidjeti u nastavku);

iii) „vodik proizveden kao nusproizvod ili dobiven od nusproizvoda u industrijskim postrojenjima". Ta iznimka obuhvaća vodik koji se proizvodi kao neizbježna i nenamjerna posljedica proizvodnje glavnog proizvoda ili vodik koji se proizvodi iz rezidualnih plinova koji su neizbježna i nenamjerna posljedica proizvodnje glavnog proizvoda. Ta kategorija obuhvaća vodik proizveden u postupcima proizvodnje klornih lužina ili natrijeva klorata, vodik proizveden kao nusproizvod krekiranja fosilnih goriva radi proizvodnje alkana ili alkena, vodik proizveden u postupku dehidrogenacije za proizvodnju stirena ili etilena, ili vodik proizveden pri proizvodnji plina iz koksnih peći ili visokih peći pri proizvodnji željeza/čelika.

([16]) Konvencionalna goriva namijenjena uporabi u prometu uključuju fosilna goriva kao što su dizelsko gorivo, benzin i kerozin koji se troše u prometnom sektoru.

([17]) Treba napomenuti da se u revidiranoj Direktivi RED „biogoriva" definiraju kao tekuća goriva namijenjena uporabi u prometu proizvedena iz biomase.

([18]) Na primjer, vodik koji je nusproizvod postupka proizvodnje klornih lužina u kojem se upotrebljavala električna energija iz obnovljivih izvora i koji je u skladu s delegiranim aktima o obnovljivim gorivima nebiološkog podrijetla.

Eurostatove upute za izvješćivanje o statističkim podacima o vodiku uključuju proizvodnju vodika neovisno o tome je li riječ o namjernoj proizvodnji vodika kao glavnog proizvoda ili proizvodnji vodika kao nusproizvoda.

Osim navedenih isključenja, u uvodnoj izjavi 62. revidirane Direktive RED prepoznaje se uloga pionira koji su donijeli odluke o ulaganju radi naknadnog opremanja postojećih postrojenja za proizvodnju vodika na temelju tehnologije za parno reformiranje metana u cilju dekarbonizacije proizvodnje vodika. Treba istaknuti da je prepoznavanje o kojem je riječ u toj uvodnoj izjavi ograničeno samo na projekte za koje su bespovratna sredstva iz Inovacijskog fonda dodijeljena prije stupanja na snagu revidirane Direktive RED, odnosno prije 20. studenog 2023. Stoga se ne bi primjenjivalo na nove projekte za koje je odluka o dodjeli donesena nakon tog datuma.

Kad je riječ o opsegu nazivnika, članak 22.a peti podstavak odnosi se na „vodik" koji se upotrebljava u konačne energetske i neenergetske svrhe u industriji. To je u suprotnosti s tekstom iz članka 22.b kojim se utvrđuju uvjeti za smanjenje cilja za obnovljiva goriva nebiološkog podrijetla u industrijskom sektoru (dodatno objašnjeno u odjeljku 4. ovih smjernica). Člankom 22.b državama članicama omogućuje se da smanje cilj za obnovljiva goriva nebiološkog podrijetla u industrijskom sektoru ako troše ograničeni udio „vodika ili njegovih derivata" proizvedenih iz fosilnih goriva.

Čini se da upućivanje na „vodik" samo u članku 22.a pokazuje svjesnu odluku suzakonodavaca da se u nazivnik uračuna samo potrošnja vodika, a ne potrošnja njegovih derivata, što ukazuje na namjeru da se usmjere konkretno na dekarbonizaciju vodika u EU-u. Vodik koji se upotrebljava za proizvodnju derivata (bez obzira na to smatraju li se oni obnovljivim gorivima nebiološkog podrijetla) uračunava se u nazivnik u državi članici u kojoj se derivat proizvodi. Na primjer, ako se vodik koristi u državi članici (država članica A) za proizvodnju amonijaka, koji se zatim izvozi u drugu državu članicu (država članica B), vodik koji se upotrebljava za proizvodnju amonijaka uračunat će se u nazivnik države članice A, dok se nastali amonijak neće uračunati u nazivnik države članice B.

Iako se navedena pravila o nazivniku primjenjuju na sve države članice za potrebe izračuna potrošnje vodika u industriji kako bi se provjerila usklađenost s ciljem iz članka 22.a, države članice imaju diskrecijsko pravo postaviti stroži cilj koji podrazumijeva uključivanje potrošnje derivata u nazivnik, što dovodi do povećanja nazivnika i samim time do povećanja ciljne vrijednosti za obnovljiva goriva nebiološkog podrijetla. Međutim, u tom bi slučaju trebale izvijestiti Eurostat o podacima u skladu s pravilima o izračunu nazivnika objašnjenima u prethodnim odlomcima.

3. **Odnos između cilja za obnovljiva goriva nebiološkog podrijetla i općeg cilja EU-a u području energije iz obnovljivih izvora iz članka 3.**

U članku 2. točki 4. revidirane Direktive RED „konačna bruto potrošnja energije" definirana je kao „energetski proizvodi isporučeni za energetske potrebe industriji, prometu, kućanstvima, sektoru usluga, uključujući javne usluge, poljoprivredi, šumarstvu i ribarstvu, potrošnja električne energije i topline koju upotrebljava energetski sektor za proizvodnju električne energije i topline te gubitci električne energije i topline u distribuciji i prijenosu". Opći cilj u pogledu potrošnje energije iz obnovljivih izvora utvrđen u članku 3. revidirane Direktive RED odnosi se na udio energije iz obnovljivih izvora u konačnoj bruto potrošnji energije u Uniji. To znači da samo proizvodi obnovljive energije (uključujući obnovljiva goriva nebiološkog podrijetla) koji se upotrebljavaju u energetske svrhe mogu pridonijeti postizanju cilja, ali ne i proizvodi koji se upotrebljavaju u neenergetske svrhe.

Obnovljiva goriva nebiološkog podrijetla koja se upotrebljavaju u neenergetske svrhe pridonose postizanju okvirnog cilja povećanja udjela energije iz obnovljivih izvora u industrijskom sektoru utvrđenog u članku 22.a stavku 1., koji se odnosi na „udio obnovljivih izvora u količini izvora energije koji se upotrebljavaju u konačne energetske i neenergetske svrhe u industrijskom sektoru", i stoga pridonose postizanju cilja za obnovljiva goriva nebiološkog podrijetla utvrđenog u istom članku. Međutim, na temelju članka 3. revidirane Direktive RED, oni ne pridonose općem cilju EU-a u pogledu udjela energije iz obnovljivih izvora od najmanje 42,5 % do 2030.

Osim toga, električna energija iz obnovljivih izvora koja se upotrebljava za proizvodnju obnovljivih goriva nebiološkog podrijetla neće se uračunati u opći cilj EU-a u pogledu energije iz obnovljivih izvora (kako je navedeno u članku 7. stavku 2. Direktive RED). Obnovljiva goriva nebiološkog podrijetla koja se upotrebljavaju u energetske svrhe uračunavaju se u opći cilj u pogledu energije iz obnovljivih izvora i u cilj sektora u kojem se troše. Električna energija iz obnovljivih izvora proizvedena iz obnovljivih goriva nebiološkog podrijetla također će se uračunati u opći cilj za energiju iz obnovljivih izvora.

4. **Članak 22.b**

U članku 22.a stavku 1. navodi se da „[d]ržava članica može u 2030. za 20 % smanjiti doprinos obnovljivih goriva nebiološkog podrijetla koja se upotrebljavaju u konačne energetske i neenergetske svrhe iz članka 22.a stavka 1. petog podstavka pod uvjetom da:

(a) *je ta država članica na dobrom putu prema ostvarenju svojeg nacionalnog doprinosa obvezujućem općem cilju Unije utvrđenom u članku 3. stavku 1. prvom podstavku, koji je barem jednak njezinu očekivanom nacionalnom doprinosu u skladu s formulom iz Priloga II. Uredbi (EU) 2018/1999; i*

(b) *udio vodika ili njegovih derivata proizvedenih iz fosilnih goriva koji se troši u toj državi članici nije veći od 23 % u 2030. te 20 % u 2035.*"

Člankom 22.a revidirane Direktive RED države članice obvezuje se da od 2030. udio potrošnje obnovljivih goriva nebiološkog podrijetla u industriji iznosi barem 42 % ukupne potrošnje vodika u industrijskom sektoru. Taj će se postotak povećati na 60 % do 2035. Člankom 22.b uvodi se fleksibilnost za ostvarenje tog cilja tako što se državama članicama omogućuje da ga smanje za 20 % u dva navrata, tj. 2030. i 2035., pod uvjetom da su na dobrom putu prema ostvarenju svojeg nacionalnog doprinosa obvezujućem općem cilju Unije i da njihov udio vodika i njegovih derivata proizvedenih iz fosilnih goriva 2030. nije veći od 23 % i 2035. od 20 %. Ako su ti uvjeti kumulativno ispunjeni, cilj za obnovljiva goriva nebiološkog podrijetla utvrđen u članku 22.a može se smanjiti na 33,6 % u 2030. i 48 % u 2035.

Brojnik za izračun udjela vodika i njegovih derivata proizvedenih iz fosilnih goriva i potrošenih u industrijskom sektoru obuhvaća sve postupke proizvodnje vodika u kojima se upotrebljavaju fosilni izvori, uključujući one u kojima se CO_2 hvata i upotrebljava ili skladišti. Nazivnik se izračunava na temelju potrošnje ukupnog vodika i njegovih derivata u industrijskom sektoru u državama članicama, tj. obuhvaća obnovljiva goriva nebiološkog podrijetla te vodik proizveden iz fosilnih goriva i niskougljični vodik i njegove derivate. S obzirom na to da je vodik prirodno prisutan u mnogim tvarima koje se upotrebljavaju u industriji, kao što su metan (CH_4) ili čak voda (H_2O), potrebno je razlikovati derivate vodika i sve druge tvari koje sadržavaju vodik. Za potrebe izračuna nazivnika, relevantnim derivatima vodika smatraju se samo proizvodi za koje se kao ulazni materijal koristi vodik. Trebalo bi isključiti proizvode koji sadržavaju vodik u svojem prirodnom stanju i one proizvedene iz proizvoda koji sadržavaju vodik u svojem prirodnom stanju.

Na temelju navedenog, metan, koji u svojem prirodnom stanju sadržava vodik, nije obuhvaćen nazivnikom, dok bi sintetički metan (e-metan) bio obuhvaćen. Međutim, opseg je ograničen na proizvode koji su dobiveni kao izravni derivati vodika, tj. koji nastaju spajanjem vodika s drugim molekulama. Proizvodi koji sadržavaju vodik, ali nisu izravni derivati vodika (npr. gnojiva), ili proizvodi proizvedeni korištenjem vodika kao redukcijskog sredstva (npr. neposredno reducirano željezo) nisu obuhvaćeni nazivnikom.

Člankom 22.b vodik kao nusproizvod ne isključuje se izričito iz izračuna udjela vodika i derivata iz članka 22.b stavka 1. točke (b). Međutim, uzimajući u obzir činjenicu da članak 22.b nije samostalna odredba, nego se nadovezuje na članak 22.a te omogućuje fleksibilnost u svrhu postizanja cilja za obnovljiva goriva nebiološkog podrijetla u industrijskom sektoru i osiguravanja usklađenosti s člankom 22.a, u kojem je vodik kao nusproizvod isključen iz izračuna potrošnje vodika, moglo bi se tumačiti da se ista isključenja primjenjuju i na brojnik i na nazivnik iz članka 22.b točke (b) za vodik proizveden kao nusproizvod.

Ako država članica odluči primijeniti fleksibilnost iz članka 22.b, o tome mora obavijestiti Komisiju zajedno sa svojim integriranim nacionalnim energetskim i klimatskim planovima. Ta obavijest sadržava informacije o ažuriranom udjelu obnovljivih goriva nebiološkog podrijetla i sve relevantne podatke kojima se dokazuje da su ispunjena oba uvjeta utvrđena u članku 22.b.

5. **Cilj za obnovljiva goriva nebiološkog podrijetla iz članka 25.**

U članku 25. utvrđuje se posebni obvezujući podcilj za obnovljiva goriva nebiološkog podrijetla od 1 % potrošnje energije u sektoru prometa koji se izračunava u skladu s pravilima utvrđenima u članku 27. Osim toga, obnovljiva goriva nebiološkog podrijetla uračunavaju se u kombinirani podcilj utvrđen za obnovljiva goriva nebiološkog podrijetla i napredna biogoriva, kao i u opći cilj za sektor prometa. Obnovljiva goriva nebiološkog podrijetla mogu se uračunati u ciljeve samo ako ostvare uštede emisija od najmanje 70 %.

Moguća su dva glavna načina za ispunjavanje obveza:

i) obnovljiva goriva nebiološkog podrijetla uračunavaju se u ciljeve ako se isporučuju bilo kojem načinu prijevoza, uključujući međunarodne pomorske spremnike, na državnom području države članice;

ii) obnovljiva goriva nebiološkog podrijetla uračunavaju se u ciljeve ako se koriste kao međuproizvodi za proizvodnju konvencionalnih goriva namijenjenih uporabi u prometu i biogoriva, pod uvjetom da smanjenje emisija stakleničkih plinova ostvareno uporabom obnovljivih goriva nebiološkog podrijetla nije obračunano pri izračunu ušteda emisija stakleničkih plinova biogoriva. Uporaba kao međuproizvod obuhvaća slučajeve u kojima se vodik iz obnovljivih izvora koristi u rafinerijama, npr. za uklanjanje nečistoća pri hidroobradi i kao vodik koji se koristi za proizvodnju hidroobrađenog biljnog ulja i metanola koji se koriste za proizvodnju biodizela.

Obnovljiva goriva nebiološkog podrijetla koja se koriste kao međuproizvodi za proizvodnju konvencionalnih goriva namijenjenih uporabi u prometu i biogoriva uračunavaju se u cilj u zemlji u kojoj se koriste i ne uzimaju se u obzir u proizvodnji postrojenja koje proizvodi konvencionalna goriva ili biogoriva. Ako se obnovljiva goriva nebiološkog podrijetla koja se koriste kao međuproizvodi za proizvodnju biogoriva uračunavaju u ciljeve, pri izračunu ušteda emisija stakleničkih plinova biogoriva moraju se smatrati unosima fosilnih goriva.

Iako se u Direktivi jasno navodi da se obnovljiva goriva nebiološkog podrijetla koja se koriste kao međuproizvodi za proizvodnju konvencionalnih goriva namijenjenih uporabi u prometu uračunavaju u ciljeve, u njoj se ne navodi kako treba promicati uporabu obnovljivih goriva nebiološkog podrijetla za potrebe ostvarivanja cilja u prometnom sektoru. Jedan je obećavajući pristup uključivanje gospodarskih subjekata koji upotrebljavaju obnovljiva goriva nebiološkog podrijetla kao međuproizvod za proizvodnju konvencionalnih goriva namijenjenih uporabi u prometu i biogoriva u obvezu za opskrbljivače gorivom iz članka 25. na sličan način kao subjekte koji opskrbljuju električna vozila električnom energijom iz obnovljivih izvora u okviru mehanizma jedinica predviđenog člankom 25. stavkom 4.

PRILOG

Članak 22.a

Uključivanje energije iz obnovljivih izvora u industriju

1. Države članice nastoje povećati udio obnovljivih izvora u količini izvora energije koji se upotrebljavaju u konačne energetske i neenergetske svrhe u industrijskom sektoru s za indikativno povećanje od najmanje 1,6 postotnih bodova kao godišnjeg prosjeka izračunanog za razdoblje od 2021. do 2025. te od 2026. do 2030.

Države članice mogu uračunati otpadnu toplinu i hladnoću u prosječna godišnja povećanja iz prvog podstavka, do granice od 0,4 postotna boda, pod uvjetom da se otpadna toplina i hladnoća isporučuju iz učinkovitog centraliziranoga grijanja i hlađenja, isključujući mreže koje isporučuju toplinu samo jednoj zgradi ili ako se sva toplinska energija troši samo u krugu zgrade i ako se toplinska energija ne prodaje. Ako odluče to učiniti, prosječno godišnje povećanje iz prvog podstavka uvećava se za polovinu postotnih bodova uračunane otpadne topline i hladnoće.

Države članice uključuju planirane i poduzete politike i mjere za postizanje takvog okvirnog povećanja u svoje integrirane nacionalne energetske i klimatske planove podnesene u skladu s člancima 3. i 14. Uredbe (EU) 2018/1999 i u svoja integrirana nacionalna energetska i klimatska izvješća o napretku podnesena u skladu s člankom 17. te uredbe.

Ako se elektrifikacija smatra troškovno učinkovitom opcijom, tim se politikama i mjerama promiče elektrifikacija industrijskih procesa koja se temelji na obnovljivim izvorima energije. Tim se politikama i mjerama nastoje stvoriti povoljni tržišni uvjeti za dostupnost ekonomski održivih i tehnički izvedivih alternativa na temelju energije iz obnovljivih izvora kojima se zamjenjuju fosilna goriva koja se upotrebljavaju za industrijsko grijanje s ciljem smanjenja uporabe fosilnih goriva za grijanje ako je temperatura ispod 200 °C. Pri donošenju tih politika i mjera države članice uzimaju u obzir načelo energetske učinkovitosti na prvome mjestu, djelotvornost i međunarodnu konkurentnost te potrebu za uklanjanjem regulatornih, administrativnih i gospodarskih prepreka.

Države članice osiguravaju da doprinos obnovljivih goriva nebiološkog podrijetla koja se upotrebljavaju u konačne energetske i neenergetske svrhe iznosi barem 42 % vodika koji se upotrebljava u konačne energetske i neenergetske svrhe u industriji do 2030., odnosno 60 % do 2035. Za izračun tog postotka primjenjuju se sljedeća pravila:

(a) za izračun nazivnika u obzir se uzima energetski sadržaj vodika upotrijebljenog u konačne energetske i neenergetske svrhe, isključujući:

   i. vodik koji se upotrebljava kao međuproizvod za proizvodnju konvencionalnih goriva namijenjenih uporabi u prometu i biogoriva;

   ii. vodik koji se proizvodi dekarbonizacijom rezidualnog industrijskog plina i koji se upotrebljava kao zamjena za specifični plin iz kojeg se proizvodi;

   iii. vodik proizveden kao nusproizvod ili dobiven od nusproizvoda u industrijskim postrojenjima;

(b) za izračun nazivnika u obzir se uzima energetski sadržaj obnovljivih goriva nebiološkog podrijetla potrošenih u sektoru industrije u konačne energetske i neenergetske svrhe, isključujući obnovljiva goriva nebiološkog podrijetla koja se koriste kao međuproizvodi za proizvodnju konvencionalnih goriva namijenjenih uporabi u prometu i biogoriva;

(c) za izračun brojnika i nazivnika upotrebljavaju se vrijednosti koje se odnose na energetski sadržaj goriva utvrđene u Prilogu III.

Za potrebe petog podstavka točke (c) ovog stavka kako bi se odredio energetski sadržaj goriva koja nisu uključena u Prilog III., države članice upotrebljavaju odgovarajuće europske norme za utvrđivanje kalorijskih vrijednosti goriva ili, ako u tu svrhu nije donesena europska norma, upotrebljavaju odgovarajuće norme ISO.

2. Države članice promiču dobrovoljne programe označivanja industrijskih proizvoda za koje se tvrdi da su proizvedeni s pomoću obnovljive energije i obnovljivih goriva nebiološkog podrijetla. U takvim se dobrovoljnim programima označivanja navodi postotak obnovljive energije ili obnovljivih goriva nebiološkog podrijetla upotrijebljenih u fazi nabave i predobrade sirovina, proizvodnje i distribucije izračunan na temelju metodologija utvrđenih u Preporuci Komisije (EU) 2021/2279 (*) ili u normi ISO 14067:2018.

3. Države članice u svojim integriranim nacionalnim energetskim i klimatskim planovima podnesenima u skladu s člancima 3. i 14. Uredbe (EU) 2018/1999 i u svojim integriranim nacionalnim energetskim i klimatskim izvješćima o napretku podnesenima u skladu s člankom 17. te uredbe izvješćuju o količini obnovljivih goriva nebiološkog podrijetla koju planiraju uvesti i izvesti. Na temelju tog izvješćivanja Komisija razvija strategiju Unije za uvezeni i domaći vodik u cilju promicanja europskog tržišta vodika i domaće proizvodnje vodika u Uniji, čime se podupire provedba ove Direktive i postizanje u njoj utvrđenih ciljeva, vodeći računa o sigurnosti opskrbe i strateškoj autonomiji Unije u području energije te jednakim uvjetima tržišnog natjecanja na globalnom tržištu vodika. Države članice u svojim integriranim nacionalnim energetskim i klimatskim planovima podnesenima u skladu s člancima 3. i 14. Uredbe (EU) 2018/1999 i u svojim integriranim nacionalnim energetskim i klimatskim izvješćima o napretku podnesenima u skladu s člankom 17. te uredbe navode na koji način namjeravaju doprinijeti toj strategiji.

Članak 22.b

Uvjeti za smanjenje cilja uporabe obnovljivih goriva nebiološkog podrijetla u industrijskom sektoru

1. Država članica može u 2030. za 20 % smanjiti doprinos obnovljivih goriva nebiološkog podrijetla koja se upotrebljavaju u konačne energetske i neenergetske svrhe iz članka 22.a stavka 1. petog podstavka pod uvjetom da:

(a) je ta država članica na dobrom putu prema ostvarenju svojeg nacionalnog doprinosa obvezujućem općem cilju Unije utvrđenom u članku 3. stavku 1. prvom podstavku, koji je barem jednak njezinu očekivanom nacionalnom doprinosu u skladu s formulom iz Priloga II. Uredbi (EU) 2018/1999; i

(b) udio vodika ili njegovih derivata proizvedenih iz fosilnih goriva koji se troši u toj državi članici nije veći od 23 % u 2030. te 20 % u 2035.

Ako bilo koji od tih uvjeta nije ispunjen, smanjenje iz prvog podstavka prestaje se primjenjivati.

2. Ako država članica primjenjuje smanjenje iz stavka 1., ona o tome obavješćuje Komisiju, zajedno sa svojim integriranim nacionalnim energetskim i klimatskim planovima podnesenima u skladu s člancima 3. i 14. Uredbe (EU) 2018/1999 te u okviru svojih integriranih nacionalnih energetskih i klimatskih izvješća o napretku podnesenih u skladu s člankom 17. te uredbe. Ta obavijest sadržava informacije o ažuriranom udjelu obnovljivih goriva nebiološkog podrijetla i sve relevantne podatke kojima se dokazuje da su ispunjeni uvjeti utvrđeni u stavku 1. točkama (a) i (b) ovog članka.

Komisija prati stanje u državama članicama koje se koriste smanjenjem kako bi provjerila jesu li uvjeti utvrđeni u stavku 1. točkama (a) i (b) cijelo vrijeme ispunjeni.

(*) Preporuka Komisije (EU) 2021/2279 od 15. prosinca 2021. o uporabi metoda mjerenja ekološkog otiska za mjerenje i priopćavanje o okolišnoj učinkovitosti proizvoda i organizacija za vrijeme njihova životnog ciklusa.